

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci

žalobce: **R. P.**
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
se sídlem AK v Praze 4, Na Zlatnici 301/2,

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina,**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2016, č. j. KUJI 28788/2016,
sp. zn. OOSČ 257/2016 OOSC/83,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř, odboru dopravy a přestupků (dále jen „správní orgán“), ze dne 3. 2. 2016, č. j.: ODaP-236/2015/Po, jako opožděné. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 31. 8. 2015, v 7:10 hodin, v obci Chotěboř, místní část Bílek, u domu čp. 53, okr. Havlíčkův Brod, jako řidič osobního automobilu Škoda Octavia, registrační značky, při jízdě ve směru na obec Chotěboř, jel v obci rychlostí 65 km/h, po odečtu tolerance (± 3 km/h) 62 km/h. V měřeném úseku je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného s tím, že se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že by podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu opožděně. Žalobce nerozporoval, že rozhodnutí správního orgánu bylo jeho zmocněnci doručeno dne 12. 2. 2016, ani to, že lhůta k odvolání končila dnem 29. 2. 2016. Žalobce však rozporoval závěr žalovaného, že by podal odvolání opožděně. Jeho zmocněnec totiž podal poštovní zásilku adresovanou správnímu orgánu prvního stupně, která obsahovala odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, držiteli poštovní licence, konkrétně společnosti Česká pošta, s.p., již dne 29. 2. 2016. Nikoliv až dne 2. 3. 2016, jak vzal za zjištěné žalovaný. Odvolací lhůta tak byla podle žalobce zachována, neboť odvolání bylo podáno poslední den odvolací lhůty, tj. 29. 2. 2016.
3. Jako důkaz o skutečném datu podání zásilky s odvoláním předložil žalobce krajskému soudu podací lístek o podání předmětné písemnosti k přepravě České poště, s.p. Z tohoto podacího lístku (podací číslo zásilky RR922142243CZ) podle žalobce jednoznačně vyplývá, že odvolání bylo podáno dne 29. 2. 2016. Žalobce navrhoval provést tímto podacím lístkem při jednání krajského soudu důkaz. Zároveň navrhoval, aby krajský soud požádal společnost Česká pošta, s.p., o vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé a zda je tento originální, předložený žalobcem v podobě, v jaké jej vygenerovala Česká pošta, s.p., jako držitel poštovní licence.
4. Žalobce uzavřel žalobu s tím, že žalované rozhodnutí je nezákonné, neboť vzhledem k výše uvedenému nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu, neboť toto odvolání bylo podáno včas. Dále namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění není zřejmé, z jakého podkladu a jakým způsobem žalovaný dovodil, že žalobce podal odvolání až dne 2. 3. 2016.
5. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval, aby bylo žalované rozhodnutí pro nezákonnost zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 10. 8. 2016. Konstatoval v něm, že při posuzování včasnosti podaného odvolání vycházel z předloženého spisového materiálu, kdy podací poštovní razítko na obálce, ve které bylo odvolání doručeno, je opatřeno datem 2. 3. 2016. Obálka je připojena k č. 1. 19 správního spisu správního orgánu. Posledním dnem odvolací lhůty bylo pondělí 29. 2. 2016, a pokud z obálky, ve které žalobce, resp. jeho zástupce odvolání odeslal, vyplývá, že ta byla dána k poštovní přepravě dne 2. 3. 2016, nemohl žalovaný rozhodnout jinak, než odvolání jako opožděné zamítnout. Své vyjádření k žalobě zakončil žalovaný s tím, že:

7. „Z podané žaloby vyplývá, že žalobce, resp. jeho zástupce přesně v duchu rámce, ve kterém se obvykle ve správních řízeních pohybuje, zřejmě docílil s využitím některé ze služeb České pošty toho, že na poštovní obálce je uvedeno jiné datum, než den, kdy odvolání pošty k přepravě předal, a uvedl tak správní orgány v omyl. Pokud tomu tak skutečně bylo, měl by soud dle přesvědčení žalovaného toto jednání zástupce žalobce v širším kontextu se znalostmi, které zajisté o jeho postupech má, vyhodnotit jako zneužití práv účastníka, a ochranu takovému jednání neposkytnout.“
8. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhol žalobu zamítnout.

IV. Jednání krajského soudu

9. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 30. 11. 2018. Ačkoliv žalobce nesouhlasil s projednáním žaloby bez jednání, a to bylo nařízeno jen k jeho požadavku, k jednání se bez omluvy nedostavil a nevyužil tak možnosti vyjádřit se k věci přímo před soudem. Žalovaný naopak svoji neúčast při jednání krajského soudu předem písemně omluvil.
10. Krajský soud provedl při jednání následující důkazy. Nejprve doručenkou o doručení prvoinstančního správního rozhodnutí na č. l. 18 správního spisu, z níž bylo zjištěno, že rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř ze dne 3. 2. 2016, č. j.: ODaP-236/2015/Po, bylo žalobci, respektive jeho zmocněnci Ing. M. J., doručeno dne 12. 2. 2016. Prvním dnem 15-ti denní lhůty pro podání odvolání proti němu byl tedy den následující, tj. 13. únor 2016, což byla sobota, a jejím posledním dnem by byla opět sobota dne 27. února 2016, ale právě proto, že by připadl konec lhůty na sobotu, stal se posledním dnem odvolací lhůty nejbližší příští pracovní den, což bylo pondělí dne 29. února 2016.
11. Žalobce se odvolal proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí prostřednictvím svého zmocněnce, přičemž jeho odvolání došlo správnímu orgánu. Tímto odvoláním z č. l. 19 správního spisu byl proveden krajským soudem důkaz. Odvolání má formu blanketního odvolání, když v něm zmocněnec žalobce v podstatě žádá jen o zaslání kopií částí správního spisu a informaci o tom, která úřední osoba žalovaného bude v dané věci o jeho odvolání rozhodovat. Zároveň konstatuje, že odvolání doplní v zákonné lhůtě. Na odvolání z č. l. 19 je otisk prezentačního razítka správního orgánu, z něhož je zřejmé, že mu došlo dne 3. 3. 2016, na připojené obálce je uvedena podací pošta 370 20 České Budějovice 90, podací číslo této zásilky je RR 92214224 3 CZ, odesílatelem je Ing. M. J. (zmocněnec žalobce) a adresát Městský úřad Chotěboř. Časové razítko pošty na obálce je sice špatně čitelné, přesto je z něho patrné (viz vlevo od rámečku s logem Česká pošta, v pravém rohu obálky nahoře, v úrovni spodní části – linky rámečku), že je datováno dnem 2. března, a to v číselné podobě (arabskými číslicemi).
12. Dále byl proveden důkaz podacím lístkem vztahujícím se k zásilce č. RR 92214224 3 CZ, kterou měl žalobce zaslat odvolání správnímu orgánu. Tento podací lístek je založen v soudním spisu na č. l. 8 a obsahuje záznam podací pošty 370 20 České Budějovice 90, podací číslo zásilky RR 922142243CZ, jako datum podání zásilky je na něm uveden datum 29. 2. 2016, kód objednávky 20160229191202_58787 a soubor request.xml. Odesílatelem podle něho je Ing. M. J. (zmocněnec žalobce) a adresát Městský úřad Chotěboř. Dále byl proveden důkaz dopisem České pošty, s. p., ze dne 23. 10. 2018 k zásilkám doručovaným službou Dopis Online, zaslaným krajskému soudu k jeho žádosti, k níž byl přiložen i podací lístek předložený žalobcem. V něm Česká pošta, s. p., mimo jiné uvádí, že „Odesílatel předal data České poště, s.p. ve formátu PDF. Důležitým

faktorem byl čas předání těchto souborů. Data předána do 16:00 hodin mohla být zpracována tentýž den, data předaná po 16:00 hodin byla zpracována den následující.“

V. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu k věci

13. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Věc projednal a rozhodl o ní dne 30. 11. 2018. V protokolu z tohoto jednání je zaznamenán průběh dokazování a skutkový stav věci, z něhož krajský soud při rozhodování vycházel (viz část IV. tohoto rozsudku).
14. Podle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Podle ust. § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
15. Na základě již výše popsaného skutkového stavu (viz dokazování při jednání krajského soudu) krajský soud uzavřel, že žalovaný nepochybil, pokud odvolání žalobce jako opožděné zamítl. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně totiž bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 12. 2. 2016 a patnáctidenní odvolací lhůta, která počala běžet dne 13. 2. 2016, uplynula dnem 29. 2. 2016. Z údajů na podacím lístku je nesporné, že žalobce použil k zaslání odvolání správnímu orgánu služby Dopis Online, poskytované Českou poštou, s.p. Právě v souvislosti s touto skutečností vznikla namítaná situace, k níž třeba dodat, že datum elektronického objednání služby nelze ztotožňovat s datem podání zásilky do poštovní přepravy. Jinými slovy, že žalobcem předložený podací lístek neprokazuje předání zásilky k poštovní přepravě ve své konečné podobě dne 29. 2. 2016, nýbrž datum jejího elektronického objednání, jak vyplývá ještě z dalšího.
16. Posouzením právních důsledků využívání služby Dopis Online v oblasti doručování se totiž zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, a to s těmito závěry (dále citace z tohoto usnesení):

III. 2. „Právní názor rozšířeného senátu

Dle § 1 zákona o poštovních službách je poštovní službou činnost prováděná na základě poštovní smlouvy, za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky.

Návrhem na uzavření poštovní smlouvy je předání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky provozovateli, který je povinen takový návrh přijmout faktickým převzetím poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky k poskytnutí poštovní služby. Poštovní službou je tedy pouze činnost prováděná podle poštovní smlouvy v návaznosti na § 5 odst. 1 větu první zákona o poštovních službách, kde jsou uvedeny náležitosti poštovní smlouvy.

Jak navrhovatel, tak provozovatel poštovních služeb jsou povinni postupovat při uzavírání poštovní smlouvy podle poštovních podmínek, které musí mít písemnou formu a náležitosti stanovené v § 6 zákona o poštovních službách.

Poštovní službou tedy není jakákoliv služba poskytovaná na základě smlouvy uzavřené mezi poštou a zákazníkem, ale pouze poštovní služba nabízená provozovatelem ve smyslu zákona o poštovních službách.

Služba Dopis Online umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedených v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním zásilky se rozumí její tisk a kompletace (balení a potisk obálky). Elektronickou objednávkou se rozumí objednávka služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (čl. 3 Obchodních podmínek služby Dopis Online).

S oběma senáty lze souhlasit v tom, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami.

Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelem řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání.

Podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.

Se závěrem druhého senátu, dle kterého zpracovávání elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby Dopis Online není poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek, lze zcela souhlasit.

Nelze však již souhlasit se závěrem, že okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě z hlediska kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, může být určen soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami Dopis Online či subjektivním pocitem zákazníka, jak se mu tato služba jeví navenek.

Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vždy důsledně rozlišoval soukromoprávní ujednání mezi zákazníkem a Českou poštou, a naproti tomu veřejnoprávní povinnosti České pošty vyplývající ze zákona o poštovních službách a procesních předpisů typu správního řádu (srov. např. rozsudek ze dne 7. 4. 2015, č. j. 3 As 178/2014 - 31, ve vztahu ke službě odnos zásilek, resp. rozsudek ze dne 30. 6. 2010, č. j. 1 As 10/2010 - 47, ve vztahu ke službě dosílka).

Ani v jednom z uváděných rozsudků nepřevážila (možná) opačná očekávání zákazníků České pošty.

Úvaha, dle které vnímá zákazník uvedenou službu ve svém komplexu jako jeden „balíček“, je zcela nepodložená a z hlediska posouzení dodržení zákonem stanovených lhůt irrelevantní. Česká pošta se převzetím elektronické objednávky zavazuje jednak zpracovat objednávku do podoby listinné zásilky, což ještě není poštovní službou, a jednak následně zajistit její doručení, tj. podat zásilku k poštovní přepravě. Veřejnoprávní regulací silně ovlivněný vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.

Bez významu není ani předkládajícím senátem zdůrazněná okolnost, že odeslání elektronické objednávky časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž doručení, resp. předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena.

Rozšířený senát opakuje, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Toto ustanovení je naprosto jednoznačné. K argumentaci žalobkyně shrnuté v bodu [22] lze uvést, že nelze vycházet z odlišného ujednání v soukromoprávním vztahu mezi odesílatelem a Českou poštou. Zákonodárce v zákoně o poštovních službách samozřejmě mohl upravit fikci podání neexistující zásilky. Důležité však je, že tak neučinil. Právní fikce je právně technický postup, pomocí něhož se považuje za existující situace, jež je zjevně v rozporu s realitou, a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky, než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Právní fikci však ve vztazích veřejnoprávních nebo veřejnoprávní metodou regulací ovlivněných nelze konstruovat soudně, nelze ji ani vytvářet ujednáním mezi stranami, rozporným s kogentní veřejnoprávní normou.

Dovozovat fikci bez jakéhokoliv zákonného ukotvení pouze z obchodních podmínek soukromoprávní povahy či ze subjektivního pocitu zákazníka, jak se mu ta či ona služba jeví, proto není možné.

Podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Charakter veřejné listiny vymezuje správní řád v § 53 odst. 3 jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy.

Není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby Dopis Online, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.

Judikatura Ústavního soudu [nález ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06 (N 202/43 SbNU 261)], na kterou se odvolává druhý senát (bod 22 rozsudku druhého senátu), na nynější kauzu nedopadá, protože se vztahuje k podávání klasických listovních zásilek.

IV. Závěr

Den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

17. Z těchto závěrů uvedeného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu krajský soud při rozhodování dané věci vycházel, a proto na ně v dalším i plně odkazuje. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v nich zdůraznil, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána a že podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že sice určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy. Dle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby Dopis Online, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečně zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.
18. Jelikož zákonná lhůta pro podání odvolání v projednávané věci marně uplynula dnem 29. 2. 2016, pak s ohledem na shora uvedené a skutečnost, že vytvořená listinná zásilka, obsahující odvolání, byla k poštovní přepravě podána až dne 2. 3. 2016, jak plyne i z průběhu dokazování, postupoval žalovaný správně, když odvolání jako opožděné v souladu s ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu a § 92 odst. 1 správního řádu, zamítl. Pokud jde o samotný obsah podacího lístku, krajský soud nemá pochyb o tom, že v této podobě jej Česká pošta, s.p., vygenerovala, ovšem tato skutečnost je vzhledem k jeho významu a podstatě služby Dopis Online irelevantní.
19. Krajský soud se nemohl ztotožnit se žalobcem ani v tom, že by bylo žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné, že by z něho nebylo zřejmé, jak žalovaný dospěl k závěru o opožděnosti předmětného odvolání. Uvedl v něm totiž jeho základní předpoklady (datum doručení prvoinstančního správního rozhodnutí, délku lhůty pro podání odvolání a skutečný datum podání odvolání dne 2. 3. 2016), z nichž tato skutečnost jednoznačně plyne a které jsou obsahem správního spisu (viz dokazování provedené krajským soudem při jednání dne 30. 11. 2018).
20. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem proto krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl (viz I. výrok tohoto rozsudku).

VI. Náklady řízení

21. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz II. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. listopadu 2018

JUDr. Pavel Kumprecht v. r.
samosoudce